

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas Qinquagesimæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Dominica Quinquagesimæ.

De Christi passione prædicta, & cæco
illuminato. Luc. 18.

Heb.
dom.
Quin-
quagesi-
mæ.

I. **C**Hristus ascēdens Ierosblymam, I. Medic.
12. discipulis prædixit passio-
nem, & resurrectionem suam, quorum
illi nihil intellexerunt. Expende hîc
paternam Christi erga suos providen-
tiam, & charitatem, tam sollicitè de
instanti passione discipulos, quorum
fragilitatem, & in fide vacillationem
prævidebat, præmonentis, & spe re-
surrectionis ad imitationem animan-
tis, simulque nos omnes ad piè reco-
lenda, maximè hoc sacro instanti tem-
pore, passionis suæ mysteria, & sua se-
quenda vestigia invitantis. At quàm
pauci etiamnum capiunt verbum hoc?
quam multi cum furente mundo insa-
niunt, inimici crucis Christi, quorum finis
interitus, quorum Deus venter est, & gl.
ria in confusione eorum, qui terrena sapite
Phil. 3.
Quanta felicitas eorum, qui sensum
Christi habentes; cum D. Bernardo o-
mnia passionis eius mysteria iugiter
L. s. men-

mente reholunt, & tanquam fasciculum myrrhæ inter vbera sua recondunt, quideque eius insistere vestigijs gestiunt. Quisquis ex illis es, grato animo tantam agnosce gratiam, medullitusque tot mundi amatorum pereuntium deplora insaniam.

II. Cœcum mendicum, licet à turba increpatum, clamantem, *Iesu fili David, miserere mei*, ad se adduci iussit, & sanauit: En typum generis humani, & cuiusvis peccatoris cæci, gratia Dei destituti, qui vt à Christo illuminari, & sanari mereatur, necesse est. 1. Vt agnoscat, quod sit *miser, & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus*. 2. Vt velit illuminari & sanari, seu serio conuerti. 3. Vt hoc ipsum instanter, & constanter perat, & desideret, quantumuis mundus, caro, dæmon obstrepat. 4. Vt mundum conculcans cum vanis concupiscentijs, non honores, opes, voluptates desideret, sed veram cognitionem Dei, sui, rerumque diuinarum ad æternam salutem conducentium. O quanta Dei bonitas, qui hæc omnia pia desideria peccatori tam ingrato inspirat, quem tam misericorditer sanat! O quanta illi gratiarum actio esset merito referenda, quanta compunctio

Spec. 3.

cordis. de nostra ingratitude exci-
randa?

III. Cæcus illuminatus, secutus est
Christum, magnificans Deum, aliosq;
exemplo suo, ad idem inducens. quan-
ta exultatione spiritus, diuina mise-
rante gratia, peccator illuminatus, & è
luto fœcis extractus, diuinæ bonitati
potiore iure gratias medullitus agere,
Christi perfectissimam vitam quam
proximè conari exprimere, aliosque
omnes, quos possit, verbo, exemplo,
oratione ad idem allicere deberet?
Hæc affectu, & opere praesta, & sic te à
Christo illuminatum proba.

Nota circa sequentes de passione Do-
mini meditationes.

*Cum ad vberiores, solidioresque in per-
pendendis singulis mysterijs Dominica pas-
sionis discursus formandos, congruoque ex-
ijs affectus efficacius eliciendos plurimum
conducat, communiores in ea occurrentes
circumstantias profundius penetrare, mo-
dumq; affectus vnitiores perfectius fructuo-
suq; eliciendi & continuandi perspectum
habere, consultum erit, de singulis singulas
meditationes, quasi proœmiales instituere,
quales sunt sequentes satis prolixa & fertiles.*

II. De personâ Christi patientis.

I. **F**ilius Dei, qui, vt ab æterno decreuit incarnari, ita etiã, in natura nostra assumenda, omnia, quæ passus est in tempore pro nobis, decreuit ab æterno pati, post assumptam etiam hypostaticè naturam humanam, eminentissimæ erat, supra omnes creaturas, etiam possibles, excellentiæ. Nam 1. quoad personam suam, erat naturalis filius Dei, ac proinde verus Deus; quoad naturam diuinam, æqualis cum Patre & sancto Spiritu immenitatis, æternitatis, infinitatis, incomprehensibilitatis, maiestatis, potentia, sapientiæ, bonitatis, iustitiæ, misericordiæ, sanctitatis: quoad humanam verbo vnitam, excellentissimæ supra omnes puras creaturas dignitatis, primogenitus electorum, exemplar omnium prædestinandorum, finis omnium creaturarum.

2. Quoad officia eius sublimissima, erat caput, & rex summus hominum & Angelorum, summus sacerdos, summus mediator, legislator, doctor, miraculorum patrator, discretor meritorum, iudex viuorum & mortuorum.

3. Quo-

3. Quoad animam, habuit ab initio conceptionis clarissimam Dei visionem cum amore & gaudio beatifico, in eminentissimo gradu; scientiam infusam maximam, quâ novit omnia præterita, futura, omnes, etiã intimas, omnium hominum & Angelorum, cogitationes, affectusque, quos habere, habent, habebuntque in omnem æternitatem: deinde sanctitatem infinitam ob unionem cum verbo, innocentiam summam, seu impeccabilitatem; gratiam sanctificantem sublimissimam cum omnibus virtutibus infusis sibi congruentibus, & charismatis sancti Spiritus, alijsque prærogativis in excellentissimo gradu: gratiam demùm capitis influendi in omnia membra subiecta, & vim merendi infinitam, quippè cuius omnia & singula opera, omnes passus, omnes cogitationes, omnia desideria essent infiniti valoris.

4. Quoad corpus, habuit id ipsum, utpote e purissimis B. Virginis sanguinibus opere Spiritus sancti formatum, quoad complexionem, temperatissimum, & tenerimum: quoad formam, & staturam, formosissimum, & decorosissimum: quoad proportionem.

membrorum, decentissimum & gratiosissimum; quoad sensum ingenij; acrimoniam, phantasiam firmissimam, memoriam tenacissimam, intellectum perspicacissimum, sensus omnes vitacissimos.

5. Quoad reliqua externa bona, erat oriundus ex nobilissimo Patriarcharum sanguine, è regia stirpe Davidica, ex sanctissima Virgineaque Matre prognatus; magnæ passim sanctitatis & innocentiae nomine celebris, tot miraculorum fama clarus, ideoque Propheeta magnus & Saluator mundi habitus; ob tot beneficia ægris omnis generis exhibita, vulgo carus; ob diuinam eloquentiam miramque morum suauitatem, & integritatem, etiam hostibus admirabilis; verbò omnibus merito gratiosus, summus contemptor opum, honorum, voluptatum, quas omnes, si voluisset, in manu habebat, atque his tot nominibus merito fuit immortalis, beataque vita, omni cultu, honore, amore, obsequio dignissimus.

Quanta ergò indignitas, talem ac tantum, tam indigna, acerba, infanda pati? quanta dignatio, talem se vtrò ad illa perpetiendam offerre? qualis proinde Christo, ex gratuito amore, pro nobis

bis tam indigna patienti deberetur
 compassio, gratitudo, amor, oblatio
 sui, & zelus corpus, & animam eius
 seruitio perfecte impendendi? Hæc ubi
 ponderaris, elice hos ipsos affectus, e.
 c. hoc vel simili modo. In præsentî per
 5. genera suspiriorum, iuxta Indult. me-
 dit. c. 7. §. 1.

I. O quàm incomprehensibilis digna-
 tio tantæ sublimitatis tuæ, ô Iesu infi-
 nitè suavis, misericors, & amabilis!
 non possum illam ego, nec intellectu
 comprehendere, nec affectu compen-
 sare, nec vlla creatura id poterit in æ-
 ternum. 2. Nihilominus medullitùs,
 prout possum, totis medullis cordis
 mei, condoleo tibi, tali ac tanto, talia
 ac tanta, ex amore mei, patienti: doleo
 de meis omniumque peccatis, vtpote
 causis tuæ amarissimæ passionis: agno-
 sco infinitam charitatem, pro qua in-
 timas gratias ago: in compensationem
 me totum, ceu holocaustum immolo:
 cupio ardentè corpus, animam, vires,
 & sensus omnes tuo impendere obse-
 quio, seriò conando in triplici via
 perfectionis proficere, aliosque pro
 meo modulo, in eadem promouere.
 Atque hæc omnia purissimè non in-
 titu mercedis, aut supplicij, sed ex
 mero

mero

mero amore tui; intensissimè, omni
 possibili compassionis, compunctio-
 nis, gratitudinis, amoris, totalis mei-
 ipsius ad tuum seruitium oblationis
 affectu: constantissimè inter prospera
 & aduersa, inter desolationes, & con-
 solationes, tota vita; insatiabilissimè,
 quoad desideria supra vires hos om-
 nes affectus crebrius, purius, intensius,
 constantius exercendi in æternum &
 ultra. 3. Neque id solum meo, sed om-
 nium hominum & Angelorum, etiam
 creandorum, si possem, affectu. 4. In
 vnione intensissimorum similium af-
 fectuum, quos vnquam habuere vlli,
 aut habebunt vsque ad finem mundi.
 5. Vtinam mecum hos, & multo in-
 flammatiores, eliciant affectus omnes,
 pro quibus Christus passus est.
 II. Christus Dominus, licet ex se ef-
 fet talis ac tantus, nihilominus, ex di-
 gnatione, in passione sua diuinæ Ma-
 iestatis suæ abscondit sublimitatem, &
 hostibus humanæ carnis, in quam sa-
 uire possent, obiecit fragilitatem.
 Summam tristitiam in animam suam
 beatissimam vtrò accersuit, corpus
 suum tenerissimum, & innocentissimū
 tam diris permisit torqueri tormentis,
 impius, seductor, stultus, blasphemus,
 pro-

proclamari, iudicari, condemnari sustinuit. ab omnibus sperni, illudi, opprobrijs proscindi, odio haberi, mortis reus iudicari, morte crucis affici voluit. his expensis renoua eosdem affectus, quoad tempus præteritum, modo supradicto Quis comprehendet illam tuam tantam dignationem, quis compensabit? nullus, nullus in æternum. heu, quod nec hoc saltem hucusque agnorim! heu, quod tam oscitanter affectus compassionis, compunctionis hæc meditans exercere curarim! doleo de hac mea tanta insensibilitate & ignauia, idque purè propter te, intense, constanter, insatiabiliter continuare desidero: & quidem non solum meo, sed omnium possibilium hominum possibili affectu. Utinam saltem pro aridis meis desiderijs aliorum feruentissima obtulissem! Utinam hæc omnia præstitissent mecum omnes, ac deinceps præstent perfectissimè.

III. Idem. misericordissimus Saluator, qui, dum pateretur, singulis Electis pretium meritorum suorum obtulit, & nunc efficaciter applicat, ex infinita erga omnes, & singulos, charitate; sponte has miras in se rerum distinctissimarum combinationes suscepit, & ad-

ad-

admisit, quarum 1. est naturæ diuinæ
 imparibilis & immortalis, cum natura
 humana patibili & mortali. 2. summi
 gaudij cum summa tristitia. 3. summæ
 gloriæ cum extrema ignominia. 4.
 summæ innocentia cum dirissima pu-
 nitione. 5. summæ sanctitatis cum su-
 premæ impietatis falsa impositione.
 6. summi amoris erga homines cum
 summo eorum erga se odio. 7. vitæ æ-
 ternæ beatissimæ, gloriosissimæ, cum
 morte temporali acerbissima, ignomi-
 niosissima. An non merito hæc pen-
 pendens admirandus exclamabis
Abac. 3. cum Abacuc propheta: *Domine conside-*
ravi opera tua, & expani. (iuxta versio-
 nem 70.) *In medio duarum vicarum cog-*
nosceris? An non, si pensulatus pon-
 deres, Quis ex se, ex natura sua fuerit,
 videlicet, Deus, quoad animam bea-
 tus, rex gloriæ, infinitè innocens, san-
 ctus, amabilis, omnis vitæ & beatæ im-
 mortalitatis auctor: & quid ex digna-
 tione propter nos fieri voluerit, nem-
 pe homo, passibilis, opprobrium ho-
 minum, & permiserit se nocentissimū
 & impiissimum reputari, odio haberi,
 dirè occidi; præstupore cum sanctis
 Angelis exclamabis: *Quis est iste, qui ve-*
nit de Edom tinctis vestibus de Bojra, iste
 fr-

Isa. 63.

*formosus in solâ suâ, quadiès in multitudi-
ne fortitudinis suâ!*

His inter se tam miris combinatio-
nibus collatis, prorumpe in prædictos
affectus, proponendo eos in futurum
ardentius frequentare, & re ipsa de-
monstrare, cauendo hos vel illos defe-
ctus, sic exercendo amorem, resigna-
tionem per exhibitionem operis.

De ijs, pro quibus, & à quibus Christus III.
patitur.

I. **C**Hristus ab æternitate decreuit,
totâ vita desiderauit, tempore
passionis pati dignatus est, tam indi-
gna, tam atrocita primùm pro omnibus
hominibus, culpâ suâ vilissimis, abie-
ctissimis, miserimis, cum possent, si
vellent, esse ex gratiâ nobilissimi, ho-
noratissimi, felicissimi.

Nam 1. ex gratiâ insigniti erant ima-
gine Sanctissimæ Trinitatis, & in fi-
lios Dei, in protoplastis parentibus,
ante lapsum, adoptati, plurimi etiâ
tales in Christo per baptismum rege-
nerati: at culpa sua assumpserunt cha-
racterem diaboli, & facti sunt eius ser-
ui, & iræ filij.

2. Iure hæredes erant regni cœlestis
ex

ex

ex gratia : at reatum gehennæ ignis contraxerunt malitia sua.

3. In honore erant apud Deum, & Angelos, ob communicatam sibi gratiam: at per peccatum facti opprobrium Dæmonum, æternam incurrerunt ignominiam.

4. Ex gratia donati erant innocentie stola: at hanc fœdarunt & perdiderunt incuria sua.

5. Ex gratia ornati erant fide, spe, charitate, alijsq; charismatis, quibus, si vellent, ad insignem possent pertinere gradum sanctitatis: at proteruita sua his uti noluerunt, & in profundum iniquitatum omnium se præcipites dederunt.

6. Amabiles ob gratiam erant Deo, & Angelis; execrabiles Dæmonibus: at sponte sua maluerunt gratia & amicitia Dei excidere, & dæmonum amicitiam ambire.

7. Vitam æternam ac beatam filiorum Dei in manu habebant, nam *Dei. 1. 12* potestatem filios Dei fieri: at ipsi elegerunt potius æternam mortem inimicorum Dei.

Deinde hæc decrevit, desideravit & dignatus est pati pro ingratis, i. pro tot donis naturæ, quæ illi in ar-

ma,

Ioan. 1.

ma, quibus in ipsum insurgerent, erant conuersuri. 2. pro tot charismatis gratia, quibus erant vel abufuri, vel oscitanter vsuri. 3 pro tot promissis bonis gloria, quibus se indignos erant reddaturi. Denique pro hominibus tanto beneficio indignissimis, 1. ob tantam prædictam ingratitude 2. ob tantam abominandorum scelerum multitudinem. 3. ob tantam eorundem enormitatem. 4 ob tantam tot nolentium respiscere proteruitatem 5. ob tantam æternarum blasphemiarum tot damnandorum atrocitatem.

O verè inæstimabilis charitas Saluatoris nostri, quam non potuerunt extinguere tantæ aquæ ingratitude, tot flumina immanium flagitiorum, præsertim cum hæc omnia clarissimè semper ob oculos eius versarentur! cuius cor lapideum non moueatur ad compassionem, compunctionem, amorem, proficiendi in spiritu feruorem, sic Christum, sic se alloquentem attentè audiat!

En ego, natura Filius Dei & verus Deus, dignatione filius hominis & verus homo, tanta patior pro te, qui eras ex gratia Filius Dei, hæres regni, cælo honorabilis, innocentia clarus, amabilis

lis

lis Deo & Angelis, confors beata immortalitatis, ac culpa tua factus es mancipium diaboli, reus gehennæ, abominabilis incolis cœli, victima orci. Quot donis naturæ & gratiæ sic es abusus? quoties contempnisti, & tam temerè perdidisti tot coronas, quas tibi tanto pretio comparavi, incôparabilis gloriæ? Quoties respuisti oblatam tibi respiscendi gratiam? Reuertere nunc tandem ad me & suscipiam te. His expensis excita prædictos affectus.

H. Christus simili modo ab æterno decreuit, tota vita desiderauit, & in tempore pati dignatus est singula ab illis omnibus, à quibus passus est, talibus, vt supra, tam vilibus, ingratis, indignis, & quidem à summis, medijs, infimis; à principibus & plebeis; à sacerdotibus & laicis; à militibus, licitoribus, apostata Iuda, diabolis seu principibus tenebrarum harum, quorum tantam erga se inuidiam, odium, rabiem, tantam pro tot beneficijs ingratitudinem, tantam scelerum immanitatem, tantam mentis cæcitatem, tantam in pessimâ voluntate pertinaciam, tantam æternorum suppliciorum ipsis luendorum atrocitatem clarissimè intuebatur: cum tamen eos, acceptis dæ-

moni-

monibus obstinatis, & tenerrimè amaret, & ardentissimè eorum salutem desideraret. Renouandi & hic affectus prædicti.

III. Idem demùm misericordissimus Saluator, omnia, quæ passus est, ab æterno applicare voluit, & in tempore applicauit, & nunc etiam applicat, peculiari modo singulis Electorum ex gratuita misericordia, non obstante tanta nonnullorum ex ipsis ingratitude, tanta delictorum numerositate & grauitate, tantâ in eius seruitio tepiditate. An non & te vnum ex illis agnoscis? si sic, agnosce culpam, deprecare veniam, mirare eius bonitatem, tuam obstupesce stupiditatem, & subiunge affectus compunctionis, gratitudinis, amoris, zeli proficiendi in spiritu, & in particulari hæc vel illa emendandi, reformandi, &c.

De ijs, quæ Christus passus est generatim. IV:

I. **C**Hristus vti ab æterno pati voluit, ita in tempore sponte sua passus est in anima sua, quantumuis iugiter clara Dei, visione, amore & gaudio beatifico perfruente, peringens miraculū maximos dolores, mærores, ango-

ango-

angores ; & quidem potissimum quadruplices. 1. Ob atrocitatem cruciatuum, quam diram morte sibi imminenti, quæ velut presentia presentiebat. 2. Ob enormitatem offensarum diuinæ Maiestatis & scelerum totius mundi, quæ sibi luenda præsciebat. 3. Ob compassionem Matris, discipulorum, omniumque Electorum, quorum dolores, afflictiones, persecutiones, ærumnas, nonnullorum etiam lapsus, infirmitates, tentationes, diros cruciatus atrocesque dolores, quos quasi coram cernebat. 4. Ob multitudinem damnandorum, quibus, ob eorum peruersam voluntatem, obstinatamque malitiam nihil profuturam suam passionem præuidebat.

Magnitudo porro singulorum horum dolorum æstimari potest, ponderando eorum latitudinem seu multiplicitatem; sublimitatem seu intensiorem & grauitatem, longitudinem seu diurnam durationem; profunditatem seu incomprehensibilitatem & insatiabilitatem.

Latitudo ergo horum quadruplicium dolorum fuit, tanta multiplicitas tot dolorum, cruciatuum, opprobriorum Christo subeundorum, tot peccatorum

rum ab origine mundi vsque ad eius consummationem commissorum & committendorum : tot afflictionum, persecutionum, ærumnarum suorum Electorum : tam innumerabilis penè multitudo damnatorum & damnandorum.

Sublimitas illorum dolorum fuit tanta singulorum intensio & atrocitas, ob tantam tormentorum & opprobriorum Christo tolerandorum immanitatem : ob tantam afflictionum, persecutionum, cruciatuum, ærumnarumque animarum Electis suis perferendarum grauitatem : ob tantam suppliciorum damnandis sustinendorum acerbitatem.

Longitudo fuit tam diuturna duratio multiplicium illorum dolorum, ob prædictorum causas, intensissimum : quia durarunt toto tempore passionis, ab ingressu in hortum montis Oliueti, cum dixit: *Tristis est anima mea vsque ad mortem*, vsque dum in cruce expiraret, testans se à Patre derelictum; immò, aliquo modo, ab instanti conceptionis totâ vitâ vsque ad mortem, cum prædicta omnia semper clarissimè, quasi coram intueretur; insuper, eum ab æterno ad hos dolores vltro

M

assu-

assumendos paratus fuerit, ideoque tot figuris & prophetijs passionem suam prænunciari voluerit, quoad liberalissimum Filij Dei desiderium, fuit eorundem dolorum, vti & omnium aliorum cruciatuum, æternâ salutem in voto duratio.

Profunditas est, incomprehensibilitas & insatiabilitas eorundem, quod videlicet Christus verus Deus, & verus homo, verè quoad animam beatissimus, potuerit & voluerit, simul cum infinito & ineffabili gaudio, quo iugiter fruebatur, pati tam atroces dolores: deinde, quod multò plures, grauiiores, diuturniores pati amore Patris & salutis nostræ, si ita diuinæ sapientiæ placuisset, paratissimus fuerit, idque cum insatiabili zelo gratificandi æterno Patri desiderauerit.

His expensis æstima quàm immensos, intensos, perennes, insatiabiles affectus compassionis, compunctionis, resignationis ad omnis generis desolationes & aduersitates forti animo ferendas te frequentare par esset amore Saluatoris tui, qui amore tui se in abyssum tot temporalium dolorum, & angorum præcipitare non dubitauit, ac tu abyssus æternorum luctuum &

tot-

tormentorum absorbereris : simulque prædictos affectus excita.

II. Similiter in corpore suo sanctissimo, innocentissimo, tenerrimo, ab æterno pati voluit, & in tempore passus est maximos cruciatus simili ratione secundum quatuor dimensiones expendendos.

1. Quoad *Latitudinem*, tam multiplices & varios in omnibus sensibus & membris corporis, in captiuitate, flagellatione, coronatione, baiulatione crucis, crucifixione.

2. Quoad *Altitudinem*, tam intensos propter singulorum summam atrocitatem : propter tenerrimam corporis complexionem; omnium sensuum eximiam viuacitatem.

3. Quoad *Longitudinem & Profunditatem*, tam diuturnos, ob iugem eorum tota vita præuisionem; incomprehensibiles & insatiabiles ob corporis eius vniti verbo infinitam dignitatem, & insatiabilem plura & diriora patiendi cupiditatem.

His ponderatis subiungendi affectus gratitudinis, amoris, zeli imitandi Christum in eximia patientia dolorum, laborum, ærumnarum.

III. Simili ratione, quoad famam ab

æterno pati voluit, & in tempore passus est maximas iniurias.

1. Ob multitudinem & varietatem calumniarum, irrisionum, opprobriorum, contumeliarum illi irrogatarum.

2. Ob enormitatem earundem, quæ æstimanda non solum ex singularum gravitate, sed etiam ex summa eius innocentia & eximia fama sanctitatis, doctrinæ, sapientiæ, miraculorum, quæ clarebat; ex infinitâ dignitate illius personæ; earundem contumeliarum firmissima apprehensione.

3. Ob diuturnam nonnullarum, apud impios, durationem &c. vt supra. Affectus compassionis, zeli imitandi Christum in tolerantia iniuriarum, contemptu sui.

V.

De causis, cur Christus passus.

CAUSÆ mouentes Filium Dei, vt æterno decerneret, in tempore desideraret & dignaretur tanta pati, triplices possunt expendi.

1. Ex parte Filij Dei, mouerunt ipsum ad tam amarum calicem passionis appetendum, arripiendum, ebibendumque immensa eius bonitas, gratuita

tuita misericordia, infinita charitas, quâ ferebatur in Deum patrem, hominesque vniuersos, quos à patre ardentissimè diligi videbat. Quis latitudinem, longitudinem, & sublimitatem huius tam immensæ, æternæ, infinitæ, incomprehensibilis bonitatis, misericordiæ, charitatis intellectu assequatur? nullus, nullus, ne quidem illuminatissimi Cherubini. Quis dignos admirationis, gratitudinis, amoris repondat affectus? nemo in æternum, ne quidem ardentissimi Seraphini, pro modulo nihilominus tuo, quantum potes, tantum aude.

II. Ex parte æterni Patris impulit eum ardentissimus zelus amorem suum erga Patrem excellentissimè testificandi, diuini eius beneplaciti perfectissimè exsequendi, & gloriæ longè lateque, eminentissimo modo, propagandæ, cum enim videret hæc omnia se allecurum, si illa omnia, & singula in numero, pondere, & mensura, pro humano genere reparando pateretur, quæ ab æterno Patre ad satisfaciendum diuinæ Iustitiæ præfinita sciebat, obtulit se ab æterno non solum ad illa omnia & singula promptissimè perpetuanda, sed ad multò etiam plura, duriora

rora & atrociora, si diuinæ eius volū-
tati placuisset; ideoque tota vita tanto
affectu ad tormenta illa & opprobria
anhelauit, & tempore passionis tanta
alacritate excepit, cum insatiabili de-
siderio plura & grauiora patiendi.
Quia & tu, si Christo vis esse similis,
hunc eius zelum strenuè æmularis?

III. Ex parte generis humani hæc eun-
dem causæ, infinitæ illius æternæque
misericordiæ, bonitatis, liberalitatis,
charitatis indices, ad patiendum per-
mouerunt.

1. Vt peccata nostra superabundantissi-
mè ex rigore infinitæ iustitiæ expiaretur
cum vnica guttula sudoris, aut sangui-
nis suffecisset; simulque nos ab omni-
bus malis culpæ, & pœnæ tam tempo-
ralis quàm æternæ, peccata subsequen-
tibus, plenissimè liberaret, modo nos
ipsum tantas infiniti valoris satisfac-
tiones nobis applicare dignaremur.
2. Vt nos inæstimabilibus bonis gra-
tiæ & gloriæ largissimè ditaret, tuos
coheredes regni cælestis conscriberet,
eiusque possessionem supra rigorem
omnem iustitiæ nobis infinito pretio
pretiosissimi sanguinis sui compara-
ret.
3. Vt exemplo suo nos doceret modū
vit-

virtutes omnes in obiectis maximè arduis, tempore summæ desolationis, perfectissimo modo exercendi non solum agendo, sed & patiendò; & perseverandi in continuo studio Deo per omnia perfectissimè placendi, eiusque diuinæ voluntati nos conformandi, inter impetuosissimas etiam omnium ærumnarum, afflictionum, opprobriorum, cruciatuum, omnisque generis aduersitatum procellas, vique ad mortem etiam dirissimam & ignominiosissimam.

4. Ut omnibus sufficientem, Electisque superabundantem impetraret gratiam ad continuum, & quidem eximiũ progressum faciendum in triplici via perfectionis, iuxta exemplar ab eo nobis relictum, & consequenter ad eximias æternæ gloriæ coronas, & peculiare aureolas promerendas: & quidem singulis in particulari omnia & singula media tam suauia, mirabilia, efficacia, quibus ad prædestinatam sibi gloriam, deducuntur quotquot saluantur. Quid tam liberali munificentissimi Saluatoris tui charitati retribues? an non te ipsam paratissimum ad eum redamandum, imitandum, & cooperandum strenuè tot, tantisque

risque gratiæ auxilijs, ab eo tibi impetratis, per assiduum conatum in spiritu proficiendi?

VI. *De effectis & fructibus Dominicæ passionis.*

I. PRIMUS fructus Dominicæ passionis est maxima Dei glorificatio, & Christi, qua homo, clarificatio. Nam ex hoc tam admirabili diuinæ dignationis, miserationis, dilectionis excessu manifestissimè mundo innotescit infinita Dei bonitas, incomprehensa charitas, immensâ misericordia cum summa iustitia coniuncta: propter hunc excessum à tot electis tot iam sæculis suspicitur, colitur, amatur, glorificatur, & deinceps ad finem mundi simili ratione glorificabitur: quanto porro perfectius id fiet in extremo iudicio, coràm omnibus hominibus & Angelis congregatis: quanto eminentius æternum in cœlis?

Deinde ex eadem passione mira redūdat in sanctissimam Humanitatem Christi gloria, quia per illam meruit sibi eminentissimas gloriosi corporis dotes, & prærogatiuas, exaltationem
nomi-

nominis summam super omne nomen, supremam iudiciariam in omnes iudicandos potestatem His consideratis, affectus congratulationis & gratitudinis exercendi.

II. Alter fructus est, maxima inde in Electos redundans auxiliorum ad omnimodam perfectionem consequendam efficacissimorum gratiæ plenitudo, indeque consequens plurimorum eximia vitæ sanctitas, meritorum copia, gratiæ sanctificantis excellentia, in bono perseverantia. Ex illorum enim infinitorum Christi meritorum oceano profluxere tot flumina diuersorum charismatum, & gratiarum; inde emanarunt, vimque omnem suam traxerunt, inclitæ virtutes & merita omnium Sanctorum, Patriarcharum fides, Prophetarum spes, charitas Apostolorum, constantia Martyrum, deuotio Confessorum, castitas Virginum, perfectio qualiscunque omnium saluandorum, & quidem, quoad omnes, & singulos gradus. Expende, quot & tibi inde prouenerint præsidia & charismata gratiarum, quibus oscitater es usus: agnosce, gratias age, & feruorem concipe applicandi tibi merita Christi, per pium usum Sacramentorum,

M s

per

per seriam passionis meditationem,
piam ruminacionem, strenuam imita-
tionem.

III. Fructus tertius est, eximia tot
Electorum Dei, quoad animam & cor-
pus glorificatio: nam omnes gradus
beatitudinis animæ, tam essentialis,
quam accidentalis, omnes item gradus
gloriæ corporis, & extraordinariarum
laureolarum omnium saluandorum,
ex eodem illo inexhausto mari infini-
torum Christi meritorum, per effusio-
nem sanguinis & mortem consumma-
torum, profluxerunt, ac deinceps pro-
fluere non cessabunt, vsque ad vlti-
mum electum in fine mundi futurum.
Quanta laus & gratiarum actio red-
denda foret Christo pro omnibus, &
singulis gradibus tam inæstimabilis
gloriæ, quos ipse singulos tanto pretio
singulis Electis comparauit? quid non
faciendum & perferendum pro illa
gloriâ, quam Filius Dei pre-
tio sanguinis sui mer-
cari non du-
bitauit?